

Kvinde, der gaar paa Fattiggaarden, henhæftes til Tvangsarbejde i indtil 6 Maanedere. Men ikke nok dermed. Skulde der ikke være Blads paa Tvangsanstalten, kan Tvangsfængsel der indtil 6 Maanedere forvandles efter de gældende Regler til Fængsel paa Vand og Brød; saa kan vedkommende sættes paa Vand og Brød uden Lov og Dom, kun efter Fattigbestyrelsenskendelse med Samtykke af Politimesteren. Ja, jeg tror, det er godt og nyttigt at tænke sig ret, hvad for en Stilling det er for en Mand, der har stræbt sig fremad, ført et bekværligt Liv, og som nu ikke kan se anden Udgang end den, naar hans Kræfter svigte ham, at maatte ende paa Fattiggaarden under saadanne Omstændigheder, som jeg her har nævnt. Men ikke nok med den Disciplin, der hersker derinde. I den Tvangsanstalt, som altsaa en saadan Mand kan komme i uden Lov og Dom, kan Anstaltens Bestyrelse for Urdener og deslige, ligeledes med Politimesterens Samtykke, sætte en Mand i ensom Celle dog ikke ud over 2 Maanedere. En Mand kan altsaa uden Lov og Dom blive sat i ensom Celle i 2 Maanedere, blot naar en Fattigbestyrelse er enig med en Politimester derom. Ja, det bliver endnu ikke dermed, han kan endog blive anlagt Spændetøje, og der kan meddeles ham en forpørlig Hæmselse. Det er den Lod, som Samfundet hidtil har budt dem, som med det grove Arbejde slide, saa godt de kunne, saa længe deres Kræfter slaa til, saa ikke kunne saa noget tilovers at lægge hen, og som saa, naar de ere udnyttede og udslidte, naar Kræfterne svigte dem, henvises til saadanne Forhold og til saadanne Vilkaar, som jeg har forsøgt i torte Træk at skitser. Der blev af et æret Medlem (Bojsen), som havde Ordet i forrige Møde, talt om, at det højnede en Mand's Selvbevidsthed, naar man gav ham Hjælp til Selvhjælp. Jeg tror, det vilde højne en Mand's Kraft og en Mand's Energi til at forsøge at holde ud, naar han har den Ud-sigt: Naar jeg naar en vis Alder, og Kræfterne svigte mig, løber jeg dog ind i en Havn, der, om den end ikke er aldeles tilfredsstillende — for nogen Understøttelse mere skal der dog til for at leve, end dette Forslag byder — dog er af en ganske anden Bestaffenhed end det Liv og de Vilkaar, som bydes paa Fattiggaarden. Der har været Spørgsmaal om — og det er jo paa en Maade det Spørgsmaal, som foreligger — hvorvidt man vil foretrække en mindre Løstelse af Soldaterne, en Løstelse, der efter de Beregninger, som jeg, og jeg tror med nogenlunde Paalidelighed, har været i Stand til at gøre, vil andrage ved 2 og 2½ Kr.

Personen i de Samfundslag, her er Tale om — jeg siger, der har været Spørgsmaal om, hvorvidt man burde foretrække en saadan mindre Løstelse i Soldaterne paa Sukker og nogle andre Ting fremfor en Alderdomsforsjrgelse, som den bydes her. Jeg tror ikke, at Valget derimellem paa nogen Maade kan være tvivlsomt. Det kan have nogen Betydning for en lille Familie, at den kan spare 6 til 10 Kr. maaste til Sukker om Aaret, det sidste, naar Familien ikke er saa ganske lille; men langt mere Betydning vil det sikkerlig have, naar de vide, at naar Kræfterne svigte, naar den Alder kommer, hvor, efter almindelige Vilkaar, et Arbejde ikke kan leveres som i Ungdommens og den kraftige Manddoms Tid, at der da kommer en Hjælp aarlig af en ganske anden og større Bestaffenhed end den lille Hjælp, som kan bydes dem ved en Medsætning af Tolden paa Sukker, eller om det skal være Kis og Petroleum ogsaa, som jeg synes, man har set noget om i den allerjævneste Tid. Jeg skal ikke indlade mig paa det Spørgsmaal — det ligger jo slet ikke for — om en Ølstat lige overfor en Sukkerstat i og for sig er ønskelig eller ikke, bør foretrakkes eller ikke. Det ligger som sagt slet ikke for her. Hvad der ligger for her, saaledes som de ærede Forslagsstillere gennem deres Ordførere have motiveret deres Forslag, er jo dette: Ølstaten er uundgaelig, den saa vi, det er givet; Spørgsmaalet er da, hvorledes vi skulle anvende det Veløb, som kommer ind derved. Saaledes ligger Sagen, saa vidt jeg har forstaaet den Motivering, hvormed Lovforslaget er fremsat af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, og der kan jeg ikke noksom betone, at Valget mellem en mindre Medsættelse af Soldaterne paa visse Punkter og en saadan Alderdomsforsjrgelse, som her bydes, forekommer mig ikke paa nogen Maade at kunne være tvivlsomt. Jeg nærer ikke den mindste Tvivl om, at den store Del af Befolkningen, paa hvilken det foreliggende Lovforslag sigter, ikke et Øjeblik vil betænke sig paa, hvilken af Delene den vil foretrække.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg kun gaa over til nogle Enkeltheder ved Lovforslaget, som ere komne paa Omtale. Saavidt jeg har hørt af den Diskussion, som er ført her i Dag, kan der i finansiel Henseende ikke rettes nogen væsentlig Anke imod Lovforslaget, navnlig ikke med Hensyn til de Beregninger, paa hvilke det er baseret. Vi have hørt den ærede Ordfører gøre Rede for disse Beregninger; vi have hørt den ærede Indenrigsminister tage til Genmæle og i Grunden erkende, at disse Beregninger